

LBRIS

We know
books

Iulia Poenaru

Muguri de clipă
Poezii și gânduri răslețe

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POENARU, IULIA

Muguri de clipă: poezii și gânduri răzlețe/

Iulia Poenaru.- Snagov : Letras, 2021

ISBN 978-606-071-680-8

821.135.1

ISBN ed. tipărită: 978-606-071-680-8

ISBN eBook ePUB: 978-606-071-681-5

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2021, Iulia Poenaru.

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Credit imagine copertă: 123rf.com

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.lettras.ro

contact@lettras.ro

Cuprins

I. Poezii înmugurite	7
Cine sunt eu?	9
Pelerinaj	11
Muguri	12
Zburătăcire	14
Oglindă	16
Trezire	17
Dacă	19
Freamăt	20
Dezmorțire	21
Declarație	22
Castele de nisip	23
Muzica	25
Rugă	26
Chimia primăverii	28
Mi-e vară	30
Fald	32
Ce-mi faci tu mie, toamnă?	33
Vis de iarnă	34
Nunta din vis	36
Învață	38
Mărul copt	40

Pandemică.....	42
Bipolară.....	44
Furtună de stele.....	46
Jăratric de decembrie.....	48
Gara sufletelor.....	49
Retorică.....	51
Oh, l'amour.....	53
Orașul.....	55
Epilog.....	57
Evadare.....	58
Ce este o mamă?.....	59
Floare de cireș.....	61
De dor.....	62
Portret.....	64
Vindecare.....	65
Cu penetul... lui Eminescu.....	67
II. Gânduri răzlețe.....	69
Surorii mele, cu toată dragostea!.....	71
Necuvintele.....	72
Mi-ai spus.....	73
Lespezi de gânduri.....	74
Am dreptul.....	75
Brumărel.....	76
A capella în doi.....	77

Dans pe vârful.....	78
Scriem povești.....	79
Iubirea și cochilia de melc.....	80
Gânduri la o cafea.....	82
Mâinile spun povești.....	83
III. Epilog.....	85
Mulțumesc.....	87

Cine sunt eu?

În căutarea eternului feminin

Sunt rază de soare privind prin furtună,
Sunt ploaie adusă de-o tornadă nebună.
Pernă cu vise și noapte îți sunt,
Foc, aer, apă, înalt și pământ.

Sunt fulg topit pe buze alene, pe ceață,
Cafea dulce-amăruie, jăratric de gheață.
Sunt marea ta calmă ce poartă-nspumat
Dorințe-mplnite și-un vis destrămat.

Sunt zbor de cocor pe aripi de flutur,
Prin ploaie plutesc, de gânduri mă scutur.
Sunt pajiște domoală cu pădăii și spin,
Sunt râu învolburat sub punte de măslin.

Sunt poza ce-o porți ascunsă mereu
În buzunarul din dreapta, la sufletul tău,
Unde-nfloresc pe rând, purtate în pripă,
Speranțe și vise și **muguri de clipă**.

Iubirea mea e văpaie de iarnă,
 Auzi și o simți cum arde mocnit,
 În suflet e loc doar de-o singură toamnă,
 De-un vis prins în buclă, neostoit.

Și-n inima mea stă pitiță scânteia
 Ce-aprinde grăbită o mie de veri.
 Pe ploaie sau vânt sunt de-a pururi femeia
 Aceleiași veșnice verzi primăveri!

Pelerinaj

Clipelor care nu se mai întorc

Păsări trec și vin
 Deasupra mea,
 Deasupra ta,
 Ca un destin...

Se duc, se-ntorc neobosite,
 Pe aripi poartă doar clipite
 De-ndepărtări nemărginite.
 Un vis, un răs, un dor nestins,
 Un ideal de neatins.
 Vă duceți, păsări, în zbor plutit
 Către un gând neostoit.
 Zburați! Și gândul mi-l furați!
 Zburați! Și zborul v-adăpați
 Din amintiri, din așteptare!
 Luați și clipa care doare!
 Căci omul e făcut din dor,
 Din apă dulce de izvor,
 În ochii săi poartă mult soare
 Dar și pe limba-i multă sare!
 Zburați, voi, păsări călătoare!

*Tatălui meu, cu toată prețuirea mea
de fiică*

Hai să vorbim!
Când n-o să mai fim,
Îmi voi fi dorit
Să strâng toate gândurile
Și lacrimi, și zâmbete,
Să le prind în buchet,
Să le ascund la piept.
Să-și scuture petalele,
Să vindece rănille,
S-astupe golurile.
Să încolțească,
Să înverzească
Și iar să le crească
Muguri de clipă.
Să facem risipă
De zâmbet și timp,
În orice-anotimp!
Hai să vorbim!
Hai să îndrăznim
Să ne strângem în brațe,
Timpul să nu mai înhațe
Nici gânduri, nici vorbele,

Să ne privim sufletele,
Să ne spunem ce doare...
De ce avem oare
Și lanțuri, și lacăte?
Iubește și-mpacă-te!
Ascultă și iartă-te!
Căci clipa e-acum!
Mâine e... fum.
Îți spun doar o dată:
„Viața e cel mai de preț dar, tată!”.

Să mă lăsați să scriu o carte,
E plină lumea de nebuni
Ce-mi zic că nu o să am parte
De oameni și de ani mai buni.

Să mă lăsați să colind munții,
E goală lumea de-nțeleși!
Eu îmi așez pe steaua frunții
Destinul ce mi l-am ales.

Să mă lăsați să-i las în pace
Cu ura lor de nepătruns!
Să îmi duc viața cum îmi place
Și mie să îmi fiu de-ajuns.

Să mă lăsați să îmi duc dorul
De amintiri ce îmi par vii,
De buna ce veghea pridvorul
Pe când eram niște copii.

Să mă lăsați să stau la umbră
Cu mâinile sub cap căuș,
Pe gene clipele să-mi curgă
Din pomul vieții, jucăuș.

Să mă lăsați să alerg desculță,
Să simt pământul forfotind,
Prin glodul ars de pe uliță
Să calc cu tălpi de dor dorind.

Să mă lăsați să-mi sting aleaul
De vremurile ce-au apus!
Copilăria mea-i romanul
Cu ierni și veri ce s-au tot dus...